

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/157/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313206389
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5313206389.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v spore žalobcu: Obec Klokočov, so sídlom 023 22 Klokočov 962, IČO: 00 314 048, zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1 A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, proti žalovanému: Stredoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO: 36 442 151, v konaní o zaplatenie 390,60 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 7Cb/17/2013-281 zo dňa 18.05.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 7Cb/17/2013-281 zo dňa 18.05.2021
o t v r d z u j e .

p

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, ktorú odôvodnil tým, že dňa 16.02.2013 došlo v dôsledku poruchy transformátora v Obci Klokočov, časť Klin - Hlavice u Holazov ku škodám na majetku obce i jednotlivých občanov bývajúcich v predmetnej lokalite. Dňa 19.02.2013 žalobca žiadal spoločnosť Stredoslovenská energetika, a.s. o preplatenie škody spôsobenej dňa 16. 02. 2013 v Obci Klokočov, a to nielen vo svojom mene, ale i v mene občanov Obce Klokočov. Na túto žiadosť obdržal žalobca Odpoveď zo dňa 13.03.2013 od Stredoslovenská energetika - distribúcia, a.s., v ktorej žalovaný uviedol, že za predmetné škody nezodpovedá. Žalobcovi bola dňa 16.02.2013 v dôsledku poruchy transformátora v Obci Klokočov, časť Klin - Hlavice u Holazov spôsobená škoda na verejnom osvetlení, pričom došlo k poškodeniu rozvádzača v hodnote 300,- Eur, poškodeniu žiaroviek v počte 20 ks v hodnote 4,30 Eur/ks (spolu 86,- Eur), k poškodeniu štartérov v počte 20 ks v hodnote 0,23 Eur/ks (spolu 4,60 Eur), a to celkom 390,60 Eur. Tým, že žalovaný nezabezpečil riadnu distribúciu elektriny, porušil svoju právnu povinnosť konať tak, aby nedochádzalo ku škodám. Týmto svojim protiprávnym konaním spôsobil vyššie uvedenú škodu, za ktorú aj zodpovedá.

3. V ďalšej časti odôvodnenia okresný súd uviedol obsah vyjadrenia žalovaného, ktorý žiadal žalobu zamietnuť. Žalovaný poukázal na prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka s tým, že žalobca pri používaní citlivých elektrických prístrojov z hľadiska splnenia prevenčnej povinnosti si mal zabezpečiť prepäťovú ochranu, čím mohol predísť škode. Týka sa to hlavne škôd, ktoré sú spôsobené v dôsledku nezavinených (objektívnych) udalostí, ako napr. pád elektrických vedení či búrka, ktorá by

mohla spôsobiť prepätie, pretrhnutie vedenia atď., kde nemožno zavinenie pričítať konaniu konkrétnej osobe. Poruchu na transformátore nespôsobil žalovaný. Žalovaný si plní povinnosti v zmysle zákona a v zmysle príslušných noriem vykonáva preventívne prehliadky a revízie distribučných zariadení na predchádzanie porúch a zabezpečenie spoľahlivej prevádzky. Žalovaný ďalej rozporoval vznik škody a príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody.

4. Okresný súd poukázal na vykonané dokazovanie dôkaznými prostriedkami podrobne popísanými v odsekoch 3. až 10. odôvodnenia a z neho zistený skutkový stav, ktorý právne posúdil za aplikácie § 420a Občianskeho zákonníka, § 442 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka v spojení s § 11 ods. 5, § 31 ods. 3 písm. a), b) zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby, a preto ju zamietol.

5. Vo všeobecnosti okresný súd uviedol, že zákon v ustanovení § 420a ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje zodpovednosť každej právnickej alebo fyzickej osoby za škodu spôsobenú jej prevádzkovou činnosťou. Subjektom zodpovedným za škodu je ten, kto škodu spôsobil pri prevádzkovej činnosti tak, ako je táto vymedzená v tomto ustanovení. Spravidla je to podnikateľ (fyzická alebo právnická osoba), ktorý prevádzkovú činnosť vykonáva vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť (§ 420a Občianskeho zákonníka a ust. § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka). Predpokladom tejto zodpovednosti teda nie je protiprávny úkon, ale určitá škodová udalosť, ktorá bola príčinou vzniku škody a ktorá bola vyvolaná prevádzkovou činnosťou, teda aj nepriaznivými vplyvmi na okolie. Ustanovenie § 420a Občianskeho zákonníka na rozdiel od všeobecnej zodpovednosti upravenej v ust. § 420 Občianskeho zákonníka nevyžaduje protiprávne konanie, avšak vyžaduje príčinnú súvislosť medzi okolnosťami tvoriacimi skutkovú podstatu zodpovednosti majúcimi za následok škodu. V rámci „vyvinenia“ (§ 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka) je nevyhnutné na strane žalovaného preukázať, že vynaložil všetku starostlivosť, ktorú možno rozumne požadovať, aby ku škode nedošlo. V súdnom prípade súd dospel k záveru, že činnosť žalovaného je takou činnosťou, ktorá je vykonávaná pravidelne s určitým zámerom a je definovaná zákonom č. 251/2012 Z.z. o energetike.

6. Okresný súd poukázal na to, že predpokladom zodpovednosti podľa § 420a ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je protiprávny úkon, ale určitá škodová udalosť, ktorá bola príčinou vzniku škody, a ktorá bola vyvolaná prevádzkovou činnosťou, teda aj nepriaznivými vplyvmi na okolie. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou predpokladá existenciu týchto podmienok:

- 1) existencia udalosti vyvolanej prevádzkovou činnosťou,
- 2) spôsobenie škody,
- 3) príčinná súvislosť medzi existenciou udalosti vyvolanej prevádzkovou činnosťou a spôsobenou škodou.

Poškodený pri uplatňovaní svojho nároku nemusí dokazovať porušenie konkrétnej právnej povinnosti na strane prevádzkovateľa, ale len to, že škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzkovej činnosti. Ustanovenie § 420a Občianskeho zákonníka nevyžaduje na strane vykonávateľa prevádzkovej činnosti protiprávny úkon, ani zavinenie. Zákon vychádza zo zásady, že ten, kto má z prevádzkovej činnosti prospech, musí znášať sprísnené podmienky zodpovednosti. Žalovaný sa zodpovednosti nemôže zbaviť tým, že preukáže, že škodu nezavinil; môže sa úplne alebo čiastočne zbaviť zodpovednosti (liberovať), pokiaľ preukáže, že škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke alebo zavinená vlastným konaním poškodeného (§ 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka). Neodvratiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke, je okolnosť, ktorá objektívne nemá svoj pôvod „vo vnútri“ prevádzky a ktorá nesúvisí s organizáciou, riadením a realizáciou prevádzky. Môže ísť o udalosti spôsobené najmä vonkajšími prírodnými silami, napr. živelná udalosť, ktorej nemohlo byť prevádzkovateľom tejto činnosti zabránené, ani nemohla byť objektívne odvrátená, a to ani pri vynaložení takého úsilia, ktoré by bolo možné vynaložiť. Ak však bola príčinou vzniku škody tzv. vnútorná škodná udalosť, neprichádza do úvahy zbavenie sa zodpovednosti prevádzkovateľa z dôvodu neodvratiteľnej udalosti bez ohľadu na to, či škode mohlo, či nemohlo byť zabránené. Skutočnosti odôvodňujúce zbavenie sa zodpovednosti podľa § 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka musí v súdnom konaní preukazovať prevádzkovateľ.

7. Podľa okresného súdu v tomto konaní žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať vznik škody a príčinnú súvislosť medzi existenciou udalosti vyvolanej prevádzkovou činnosťou a spôsobenou škodou. Žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázania,

že škoda bola dôsledkom skutočností uvedených v ust. § 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka, a to neodvratiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke alebo vlastným konaním poškodeného.

8. Zhodnotením vykonaného dokazovania po právnej stránke okresný súd dospel k právnemu záveru, že nie je daný právny základ nároku žalobcu vo vzťahu k žalovanému na základe skutkových tvrdení uvedených v žalobnom návrhu a vykonaných dôkazov v súdnej veci.

9. Okresný súd konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné a vyplynulo to aj z vykonaného dokazovania, že dňa 16.02.2013 došlo k poruche transformátora v Obci Klokočov, časť Klin, Hlavice u Holazov. Spornou od počiatku bola otázka, či v dôsledku poruchy transformátora došlo ku škodám na majetku obce (ako aj jej jednotlivých občanov bývajúcich v predmetnej lokalite), a ak áno, v akej výške.

10. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané splnenie prvého predpokladu vzniku nároku na náhradu škody, a to existenciu udalosti vyvolanej prevádzkovou činnosťou. Bolo nesporne preukázané, že poškodenie transformátora nenastalo v dôsledku nepredvídaných udalostí alebo prírodných javov (väčšieho množstva snehu a pod.), ako na to poukazoval žalovaný. Nedošlo k tomu ani zavinením žalobcu.

11. Z vykonaného dokazovania, najmä zo znaleckých posudkov znalca Ing. I. ako i znalca Ing. R. mal okresný súd preukázané, že k vzniku škodovej udalosti došlo prevádzkovou činnosťou žalovaného. Zo znaleckého posudku Ing. I. výslovne vyplývalo, že za túto haváriu plne nesie zodpovednosť žalovaný. Na správnu funkciu transformátora nemá negatívny vplyv zimné obdobie, sneh, dážď a pod. Udalosti predchádzalo nesprávne istenie predmetného transformátora v trafo stanici, ktorý bol dlhodobo preťažovaný, a preto za daného stavu za škodu objektívne zodpovedá prevádzkovateľ distribučnej sústavy. Znalec Ing. I. konštatoval, že došlo k porušeniu predpisov zo strany prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Okresný súd mal za preukázané, že príčinou poruchy transformátora bol zvýšený prechodový odpor. Tento odpor vznikol nedokonalým dotiahnutím spojov vo výrobnom podniku. Závery znalca Ing. I. v podstate potvrdil aj znalec Ing. R., ktorý uviedol dve príčiny vzniku poruchy transformátora v súbehu, a to nesymetrické zaťažovanie a nedokonalý spoj na svorníku prechodníku transformátora, pričom výslovne uviedol, že pri zodpovednom a kvalitnom výkone preventívnej údržby a vykonaní úradných skúšok a odborných skúšok v predpísaných lehotách mohol prevádzkovateľ distribučnej sústavy (žalovaný) eliminovať riziko vzniku poruchy, úplne však zabrániť tomuto nemohol, nakoľko o výrobnej vade (nedotiahnutý svorník) nemohol vedieť. Keďže v tomto prípade ide o tzv. objektívnu zodpovednosť (tzn. bez ohľadu na zavinenie), napriek tomu, že žalovaný nemohol o tejto výrobnej vade vedieť, nesie za vznik škodovej udalosti zodpovednosť, a tým aj za vznik škody, ak v súvislosti so škodovou udalosťou vznikla.

12. Pokiaľ žalovaný predložil Posudok č. 335/2015 Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, v tomto bolo iba konštatované, že zo strany prevádzkovateľa distribučnej siete boli vykonané všetky predpísané činnosti na zabezpečenie prevádzky a údržby zariadení distribučnej siete stanovené platnou legislatívou Slovenskej republiky a nad rámec legislatívy mala byť použitá diagnostická metóda termovízneho merania, ktorá neavizovala náznak možného vzniku poruchy. Poruchu spôsobil náhodný jav, a preto zo strany žalovaného nebolo možné tento jav predvídať. Ústav súdneho inžinierstva mal k dispozícii termovízne meranie zariadení distribučnej siete žalovaného zo dňa 09.01.2013, ktorý podklad znalci Ing. I. nebol predložený, ďalej interný riadiaci dokument, hlásenie o vykonanej kontrole zo dňa 16. 06. 2009 a plán kontrol na mesiac január 2013 žalovanej strany. Nič na tom však nemenilo zistenie znalca Ing. I., ktorého podporil v konečnom dôsledku i znalec Ing. N. R., C... Podľa znalca prvou príčinou vzniku škody bolo nesymetrické zaťažovanie transformátora spôsobované nielen správaním sa odberateľov, ale aj vyššími prechodovými odpormi jednotlivých technologických zariadení. Pri zodpovednom a kvalitnom výkone preventívnej údržby a vykonaní úradných skúšok a odborných skúšok v predpísaných lehotách mohol tak žalovaný eliminovať riziko vzniku poruchy, pretože došlo k zvýšeniu napájacieho sieťového napätia nad dovolené hodnoty. Havária bola neodvratná pretože k preťaženiu došlo až v rozsahu 217%. Obaja súdom ustanovení znalci v konaniach sp. zn. 11C/63/2013 a 11C/67/2013 (Ing. I. a Ing. R.) podrobne a presvedčivo zhodnotili príčinu poruchy zariadenia a túto stanovili ako preťaženie transformátora, ktoré by pri zodpovednom a kvalitnom výkone preventívnej údržby a vykonaní úradných skúšok žalovaný mohol zistiť a tejto predísť, resp. vznik poruchy výrazným spôsobom eliminovať. Navyše ani prípadná porucha vo vnútri zariadenia nezbavuje žalovaného zodpovednosti, pretože výrobná vada má tiež pôvod vo vnútri prevádzky bez ohľadu na

to, či mohol alebo nemohol prevádzkovateľ tomuto zabrániť. Na podklade týchto znaleckých posudkov ani iných dôkazov okresný súd nemal na strane žalovaného preukázaný liberačný dôvod, pre ktorý by nezodpovedal za škodu, ktorá vznikla v dôsledku zanedbania jeho povinností (jednotlivým obyvateľom Obce Klokočov, čo bolo preukázané aj v iných súdnych konaniach, v ktorých si obyvatelia Obce Klokočov uplatnili voči žalovanému nároky na náhradu škody, ktorá vznikla na ich zariadeniach v dôsledku tejto škodovej udalosti, napr. sp. zn. 6C/150/2013), hoci zo zákona o energetike má povinnosť zabezpečiť prevádzkyschopnosť sústavy, dodržiavať kvalitu dodávok elektriny a poskytovaných služieb, ako aj ďalšie iné povinnosti.

13. V tomto súdnom konaní, podľa názoru okresného súdu, žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom splnenia ďalších dvoch predpokladov vzniku nároku na náhradu škody, nakoľko nepreukázal, že v dôsledku škodovej udalosti vznikla žalobcovi škoda, dokonca ani nepreukázal, že žalobcovi vôbec nejaká škoda vznikla.

14. Okresný súd uviedol, že na preukázanie vzniku škody predložil žalobca len Potvrdenie C. C. zo dňa 19.02.2013, z ktorého vyplývalo, že žalobcovi vznikla škoda na verejnom osvetlení, pričom došlo k poškodeniu rozvádzača v sume 300,- Eur, žiaroviek v počte 20 ks v hodnote 4,30 Eur/ks a štartérov v počte 20 ks v hodnote 0,23 Eur/ks. Z výsluchu C. C. ako svedka však vyplynulo, že hoci potvrdenie podpísal, predmetné potvrdenie nevyhotovil, vyhotovil ho obecný úrad, teda žalobca a výslovne uviedol, že nevykonával obhliadku vecí, ktoré sú uvedené v potvrdení, že mali byť poškodené. Z uvedeného vyplývalo, že potvrdenie, ktoré podľa žalobcu malo preukázať vznik škody na strane žalobcu v dôsledku škodovej udalosti, ktorej náhradu si žalobca v tomto konaní uplatňuje, vyhotovil samotný žalobca. Svedok C. C., ktorý ho podpísal, nepotvrdil pravdivosť skutočností v ňom uvedených, čo ani nemohol, keďže veci, ktoré mali byť poškodené, neobhliadal. Podľa okresného súdu takýto dôkaz bol v podstate len potvrdením samotného žalobcu, nebol relevantným a dostačujúcim dôkazom, ktorý by objektívne preukázal, že žalobcovi vznikla škoda v celkovej výške 390,60 Eur. Hoci žalobca tvrdil, že C. C. osobne zisťoval škodu na rozvádzači a poškodených žiarivkách, toto tvrdenie sa preukázalo ako nepravdivé, keďže C. C. uviedol, že veci, ktoré mali byť poškodené, neobhliadal. Vznik škody nepreukázal ani pokladničný doklad a výdavkový doklad zo dňa 03.07.2012 o zakúpení štartérov a kompaktných žiaroviek, pretože z nich len vyplývalo, že tieto žalobca kúpil, za akú cenu ich kúpil, avšak nepreukázali, že by išlo o štartéry a žiarovky, ktoré mali byť poškodené v dôsledku škodovej udalosti, ani že k ich poškodeniu došlo a v akom rozsahu. Žalobca v priebehu konania nepredložil veci, ktoré mali byť poškodené a ani nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukázal, že na týchto veciach škoda vznikla. Žalobca nepreukázal, v čom konkrétne škoda spočíva, ako sa táto škoda prejavuje a najmä, či bola spôsobená tak, ako tvrdí v okolnostiach spojených s prevádzkovou činnosťou žalovaného. Pokiaľ nebolo možné žalobcom tvrdené poškodené veci fyzicky obhliadnuť, nebolo možné ani ustáliť, či vôbec boli poškodené a či boli poškodené v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkovou činnosťou žalovaného. Žalobca ani netvrdil, že by mal poškodené veci reálne ešte k dispozícii. Jeho zástupkyňa uviedla, že k tomu by sa vedel vyjadriť svedok C. C., tento však uviedol, že nemá vedomosť, či by boli tieto veci ešte reálne k dispozícii, pretože už asi 6 rokov pre obec nepracuje.

15. Okresný súd poukázal na to, že sporové konanie je ovládané zásadou prejednacou, čo znamená, že tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a tieto skutočnosti i preukázať, zaťažuje tú stranu sporu, ktorá od ich preukázania vyvodzuje v konaní uplatnené právo. Žalobca si v predmetnom konaní túto povinnosť nesplnil, nakoľko nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukázal, že žalobcovi vznikla škoda a že táto škoda mu vznikla v dôsledku škodovej udalosti, majúcej pôvod v prevádzkovej činnosti žalovaného. S prihliadnutím na absenciu žalobcom tvrdených poškodených vecí okresný súd konštatoval neunesenie dôkazného bremena žalobcu na preukázanie vzniku škody, príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a tvrdenou zodpovednosťou žalovaného za škodu, a preto žalobu zamietol.

16. Pokiaľ žalobca navrhol vykonať znalecké dokazovanie, tak toto navrhol vykonať len za účelom zistenia výšky škody a nie za účelom zistenia, či ku škode došlo v dôsledku škodovej udalosti vyvolanej prevádzkovou činnosťou žalovaného. Okresný súd tento dôkaz považoval za nadbytočný a jeho vykonanie nevhodné, keďže nebol preukázaný samotný základ nároku na náhradu škody. Hoci v priebehu konania súd prvej inštancie na návrh žalobcu nariadil znalecké dokazovanie na stanovenie skutočnej výšky škody (uznesenie zo dňa 22.01.2019, č.l. 201), od vykonania tohto znaleckého dokazovania upustil uznesením, ktoré bolo vyhlásené na pojednávaní dňa 18.05.2021, práve z dôvodu hospodárnosti konania, pretože nebolo preukázané, že je daný základ nároku na náhradu škody a

splnené všetky predpoklady na vznik zodpovednosti žalovaného za škodu. Vzhľadom na uvedené neboli vykonané dôkazy v zmysle návrhov žalobcu, ktoré sa týkali len preukázania výšky škody.

17. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v spore úspech v celom rozsahu, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

18. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. b), d), e), f) a h) CSP. So záverom okresného súdu sa nestotožnil, keď mal za to, že v konaní riadne preukázal, aká škoda žalobcovi vznikla, pričom táto škoda vznikla v dôsledku škodovej udalosti, majúcej pôvod v prevádzkovej činnosti žalovaného. Žalobca poukázal na obsah Potvrdenia C. C. elektro - stavebno-montážne práce, 023 22 Klokočov 1102 zo dňa 19.2.2013, ktoré svedok C. C. podpísal, a teda prevzal zodpovednosť za pravdivosť skutočností v ňom uvedených. Uvedené potvrdenie je v celom rozsahu pravdivé, pričom správnosť obsahu potvrdenia nebola zo strany žalovaného nikdy vyvrátená. Nadobúdacia hodnota poškodených hnuiteľných vecí bola takisto riadne preukázaná, pričom okresný súd mal vykonať už nariadené znalecké dokazovanie na stanovenie výšky škody v zmysle žalobcom vzneseného dôkazného návrhu. V tejto súvislosti poukázal na to, že uznesením č.k. 7Cb/17/2013-201 zo dňa 22.1.2019 znalecké dokazovanie síce nariadil, avšak od znaleckého dokazovania nakoniec upustil s odôvodnením, že nie je preukázaný základ žalobou uplatneného nároku. Žalobca uviedol, že v konaní riadne preukázal, že zodpovednosť žalovaného za vzniknuté škody je nepochybne daná, jasne a jednoznačne preukázal príčinnú súvislosť medzi zodpovednosťou žalovaného za vzniknutú škodu a vznikom škody ním tvrdenej a riadne preukázanej, preto nie je pravdou, že by nepreukázal poškodenie jemu patriacich vecí, k poškodeniu ktorých došlo v dôsledku poruchy transformátora v obci Klokočov v mesiaci 2/2013. Podľa žalobcu žiadne zákonné ustanovenie mu neprikazuje uchovávať poškodené veci po dobu súdneho konania, ktoré prebieha od roku 2013, navyše za situácie, keď znalec vedel stanoviť výšku škody i bez toho, aby mal fyzicky k dispozícii poškodené veci, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania. Ing. N. I. z odborného hľadiska jednoznačne dospel k záveru, že poškodenie elektrických zariadení nastalo v priamej príčinnej súvislosti s poruchou transformátora v Obci Klokočov, časť Klin, Hlavice u Holazov, ku ktorej poruche došlo dňa 16.2.2013 z dôvodu zvýšeného napájacieho sieťového napätia nad dovolené hodnoty, v dôsledku čoho boli poškodené žalobcovi patriace veci. Transformátor nebol chránený proti preťaženiu, pretože hlavný istič na sekundárnej strane bol vysoko predimenzovaný, menovitý sekundárny prúd transformátora bol len 144 A a istič bol schopný vypnúť preťaženie až pri prúde 312 A. Vzhľadom na uvedené došlo k preťaženiu 217%. Takýto prúd pre predmetný transformátor bol neúmerne vysoký a havária bola neodvratná. Z odborného záveru Ing. N. I. je zrejma zodpovednosť žalovaného za žalobcovi vzniknuté škody, pričom zohľadňujúc uvedené skutočnosti mal okresný súd nepochybne nariadené znalecké dokazovanie i vykonať a po vykonanom dokazovaní žalobe vyhovieť, a to za situácie, kedy bolo vo veci vykonané kontrolné znalecké dokazovanie Ing. N. R., C., ktorý v ním podanom znaleckom posudku dospel k jednoznačnému záveru, že škoda na veciach žalobcu vznikla v dôsledku poruchy na zariadeniach žalovaného, pričom sa nejednalo o vis major. Príčinou vzniku škody bolo nesymetrické zaťažovanie transformátora spôsobené vyššími prechodovými odpormi jednotlivých technologických zariadení. Istič 250 A bol absolútne nevyhovujúci, pričom podľa dostupnej fotodokumentácie ďalšou príčinou vzniku škody bol nedokonalý spoj na svorníku prechodky transformátora, čomu zodpovedali i stopy roztaveného kovu. Škode bolo možné predísť zodpovedným a kvalitným vykonaním preventívnej údržby, ako i vykonaním odborných a úradných skúšok v predpísaných lehotách. Daným bola nepochybne preukázaná priama príčinná súvislosť medzi zodpovednosťou žalovaného za vznik škody a vznikom škody na veciach žalobcu, pričom žalovaný porušil predpisy upravujúce prevádzkovanie distribučnej sústavy, v nadväznosti na čo došlo k poruche transformátora v Obci Klokočov dňa 16.2.2013. Žalovaný ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy mal možnosť obmedziť alebo prerušiť dodávku elektrickej energie, kedy by na strane žalobcu nevznikol nárok na náhradu škody. Nakoľko však tak žalovaný neučinil, dodávku elektrickej energie neprerušil/neobmedzil, pričom v dôsledku poruchy transformátora došlo k prepätiu následne vzniku škôd, nesie žalovaný zodpovednosť za takto vzniknuté škody. Z uvedeného je zrejme, že žalobca preukázal všetky rozhodujúce okolnosti, z ktorých vyplýva, že žalovaný zodpovedá za škody, ktoré vznikli na veciach žalobcu, a teda je daný základ nároku. Vo vzťahu k výške uplatneného nároku žalobca riadne vznesol dôkazný návrh na vykonanie dokazovania, ktoré síce okresný súd nariadil, ale bez racionálneho dôvodu nevykonal. Trval na navrhovanom znaleckom dokazovaní, ktorým by bola preukázaná skutočná výška škody. Rozhodnutie okresného súdu považoval

za arbitrárne, prekvapivé, nenapíňajúce základné požiadavky zákonnosti. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

19. K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 09.09.2021 (č.l. 299 spisu). Žalovaný mal za to, že okresný súd rozhodol správne, v súlade s vykonanými dôkazmi a riadne vyhodnotil skutkový stav. Prvostupňový súd uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal príčinnú súvislosť medzi vznikom poruchy a vznikom požadovanej škody a žalobca nepreukázal ani vznik škody. Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdí, že vznik škody preukázal Potvrdením C. C. zo dňa 19.02.2013, ktorý mal v tomto potvrdení uviesť, že škoda na verejnom osvetlení vznikla v súvislosti s poruchou transformátora, tak uvedené sa však ukázalo ako nepravdivé, nakoľko pri výsluchu C. C. uviedol, že dané potvrdenie nevystavoval, že toto potvrdenie bolo spísané samotným žalobcom. Ďalej uviedol, že ohliadku nevykonával, ani mu neboli predložené poškodené veci. Z daného jednoznačne vyplýva, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nakoľko žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalobcom tvrdené poškodenie verejného osvetlenia, žiaroviek a štartérov bolo poškodenie vzniknuté v súvislosti s poruchou transformátora. Žalobca dokonca ani nepreukázal ich existenciu, nakoľko sám žalobca, ani svedok C. C. nevedeli uviesť, či poškodené veci ešte existujú. Tieto veci nemal k dispozícii ani znalec Ing. I., a aj napriek tomu uviedol, že boli poškodené v súvislosti s touto poruchou. Je absurdné tvrdenie žalobcu, že znalec môže určiť príčinu a aj vznik škody na spotrebičoch bez toho, aby ich vôbec ohliadol. Žalovaný taktiež v súlade s právnym názorom prvostupňového súdu mal za to, že znalecké dokazovanie na určenie výšky škody je nadbytočným a nevhodným dôkazom v tomto konaní, nakoľko žalobca ani nepreukázal existenciu údajne poškodených vecí, tým pádom nepreukázal dva hlavné predpoklady zodpovednosti za škodu, a to vznik škody a príčinnú súvislosť so vznikom škody. Žalovaný sa v plnom rozsahu stotožnil s rozsudkom prvostupňového súdu, považoval ho za vecne a právne správny, zrozumiteľný a riadne odôvodnený. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

20. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca v podaní zo dňa 28.9.2021 (č.l. 301 spisu). V celom rozsahu trval na podanom odvolaní, pretože mal za zrejmé, že riadnym spôsobom preukázal príčinnú súvislosť medzi poruchou a vznikom škody. Žalobca uviedol, že v konaní riadne preukázal, aká škoda žalobcovi vznikla, pričom táto škoda vznikla v dôsledku škodovej udalosti, majúcej pôvod v prevádzkovej činnosti žalovaného. Opätovne poukázal na Potvrdenie C. C. elektro - stavebno montážne práce, 023 22 Klokočov 1102 zo dňa 19.2.2013, ktorý ho podpísal, a teda prevzal zodpovednosť za pravdivosť skutočností uvedených v potvrdení. Zopakoval, že okresný súd mal nariadiť znalecké dokazovanie na zistenie skutočnej výšky škody a po znaleckom dokazovaní mal žalobe vyhovieť.

21. Žalovaný v podaní zo dňa 12.10.2021 k vyjadreniu žalobcu uviedol, že sa pridriava vyjadrení a stanoviskám uvedených vo vyjadrení zo dňa 09.09.2021 a v priebehu celého konania. Stotožnil sa s výrokom prvostupňového súdu, ktorý rozhodol správne a v súlade s vykonanými dôkazmi, riadne vyhodnotil skutkový stav. Dôkaz predložený žalobcom, a to Potvrdenie zo dňa 19.02.2013 je nevierohodný a jeho pravdivosť bola počas výsluchu svedka C. C. vyvrátená. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

22. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 15.10.2021 bolo vyjadrenie žalovaného doručené žalobcovi prostredníctvom zástupcu na vedomie (doručenka na č.l. 305 rub spisu).

23. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal vec na základe podaného odvolania žalobcu a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

24. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/157/2021-310 zo dňa 26.04.2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením v zmysle uvedeného uznesenia dňa 17.05.2022 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku.

25. Krajský súd primárne uvádza, že v štádiu svojho konania a rozhodovania aplikoval ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť podľa § 474 CSP dňom 1. júla 2016, keď z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP vyplýva, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

26. V ďalšom poukazuje krajský súd na to, že v odvolacom konaní mohol posudzovať napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu zadefinovaných odvolacích dôvodov žalobcu, obsiahnutých v písomne podanom odvolaní zo dňa 26.7.2021 (č.l. 287 spisu). Žalobca v podanom odvolaní podľa ust. § 379 v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP vymedzil kvalitatívne a kvantitatívne dôvody pre posudzovanie napadnutého rozsudku okresného súdu a len v ich medziach bolo možné krajským súdom hodnotiť závery okresného súdu.

27. Dodáva odvolací súd, že rozsah odvolacích dôvodov žalobcu, obsiahnutých v písomne podanom odvolaní mohol byť posudzovaný len v rovine tých tvrdení, ktoré sa týkali posúdenia nároku žalobcu, jeho relevantných tvrdení a dôkazov produkovaných v konaní pred súdom prvej inštancie, vo väzbe na dôvody a rozsah obrany žalovaného v tomto konaní, za viazanosti odvolacieho súdu skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie podľa ust. § 383 CSP.

28. Predmetom odvolacieho konania, vzhľadom na odvolacie námietky žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne rozhodol, ak žalobu žalobcu zamietol. Žalobca namietal nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý videl v tom, že ak okresný súd nenariadil znalecké dokazovanie na stanovenie výšky škody, porušil právo žalobcu na spravodlivý súdny proces (ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP) ako aj nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP). Podľa žalobcu okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP) a nesprávnemu právnemu posúdeniu veci (ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP). Podľa žalobcu napadnuté rozhodnutie je arbitrálne, nenapĺňajúce znaky zákonnosti.

29. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

30. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

31. K odvolacím dôvodom žalobcu krajský súd poukazuje na vyššie citované ust. § 387 ods. 2 CSP, ktoré je základom rozhodnutia odvolacieho súdu, keďže krajský súd sa stotožňuje so skutkovými, ako aj právnymi závermi obsiahnutými v rozsudku okresného súdu. Práve z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nebolo potrebné a ani žiaduce, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, s ktorými sa stotožňuje a ktoré vyjadril okresný súd v napadnutom rozhodnutí, preto bolo postačujúce v rámci odvolacieho konania na ne len odkázať. Uvedený postup krajského súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, z ktorého vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, v spojení aj s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 180/2005, podľa ktorého pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu sa odvolací súd v zásade môže obmedziť len na prevzatie odôvodnenia okresného súdu, ako aj uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo 190/2016 zo dňa 20.12.2017, z ktorého rovnako vyplýva, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok, preto určujúca je spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom, čo vytvára ich organickú jednotu. Ak sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje so závermi rozsudku okresného súdu, a odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci. Rozhodnutie odvolacieho súdu v podstate v sebe zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

32. Len k zvýrazneniu vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia a vo vzťahu k jednotlivým odvolacím dôvodom, ktoré boli obsiahnuté v písomne podanom odvolaní žalobcu zo dňa 26.7.2021 krajský súd uvádza nasledovné.

33. Za nedôvodné považuje odvolací súd tvrdenie žalobcu, že rozsudok prvoinštančného súdu nenapĺňa základné požiadavky zákonnosti. Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého prvoinštančného rozsudku dospel k záveru, že tento kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v označenom zákonom ustanovení spĺňa a zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia, pretože z neho vyplýva, čoho sa žalobca svojou žalobou domáha a z akých dôvodov, aké je stanovisko (vyjadrenie) žalovaného k žalobe,

aké relevantné dôkazy boli súdom vykonané a aké skutočnosti z nich súd zistil, aký skutkový stav bol súdom ustálený (zistený), aké právne normy na vec aplikoval, ako tieto normy vyložil, ako subsumoval zistený skutkový stav pod aplikovanú právnu normu, t.j. aké konkrétne subjektívne práva a povinnosti vyvodil pre strany prejednávaneho sporu a aké právne závery vyplývajú zo zistených subjektívnych práv a povinností procesných strán vo vzťahu k žalobou uplatnenému návrhu. Súd prvej inštancie sa v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol svoje zistenia, popísal vykonané relevantné dôkazy, a to vyjadrenia strán, listinné dôkazy, a uviedol ako tieto jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti vyhodnotil a ako základe tohto vyhodnotenia právne posúdil. Teda rozsudok okresného súdu obsahuje riadne zdôvodnenie, uvedenie dôkazov, z ktorých okresný súd vyvodil skutkový záver, identifikoval zistený skutkový stav a následne prijatý právny záver riadnym spôsobom vyjadril. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je zvýrazniť práve tie dôkazy, ktoré mali pre vec podstatný, rozhodujúci význam, čo aj okresný súd uskutočnil. To, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o prekvapivosti alebo arbitrárnosti súdneho rozhodnutia.

34. V súvislosti s námietkou týkajúcou sa spôsobu vykonávania dokazovania sa krajský súd oboznámil so spôsobom vykonávaného dokazovania okresným súdom, a uvádza, že ani v tomto smere nebola daná relevantnosť odvolacej námietky žalobcu. Odvolací súd poukazuje na to, že v odôvodnení svojho rozsudku okresný súd uviedol dôkazy, ktoré vykonal a z ktorých vyvodil skutkový záver, identifikoval zistený skutkový stav a následne prijatý právny záver riadnym spôsobom vyjadril. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je zvýrazniť tie dôkazy, ktoré mali pre vec podstatný, rozhodujúci význam, čo aj okresný súd uskutočnil. Ani pri hodnotení výsledkov dokazovania, ktoré uskutočnil okresný súd, nedošlo k nerovnakému prístupu, pretože všetky dôkazy vykonané pred okresným súdom tento súd hodnotil za aplikácie ust. § 191 ods. 1, 2 CSP, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadol na všetko, čo počas konania pred okresným súdom vyšlo najavo. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04 zo dňa 31. augusta 2004, podľa ktorého ....„Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov“. Právo na súdnu ochranu nie je spojené s právom na úspech v konaní a ani s tým, aby všeobecné súdy rozhodli v zmysle právneho názoru účastníka súdneho konania (I. ÚS 50/04).

35. Pokiaľ žalobca namietal nevykonanie ním navrhnutého dôkazu, a to nariadenie znaleckého dokazovania na stanovenie výšky škody súdom prvej inštancie, tak odvolací súd poukazuje na ust. § 185 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva, že súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykonal. Citované ustanovenie je vyjadrením nezávislého postavenia súdu pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal, vrátane nezávislého rozhodovania o tom, ktoré dôkazy vykonal. Preto nevykonanie všetkých dôkazov navrhnutých stranami sporu nemožno kvalifikovať ako znemožnenie uskutočňovať procesné práva patriace sporovej strane v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP). O takýto stav by išlo vtedy, ak by súd svojim procesným postupom odňal strane možnosť navrhnuť vykonanie dôkazov, čo sa však v predmetnom prípade nestalo. Pokiaľ súd na procesné úkony sporovej strany reaguje primeraným, zrozumiteľným spôsobom, v súlade s platným procesným poriadkom, nemožno jeho postup spočívajúci v nevykonaní navrhovaných dôkazov hodnotiť ako žalovaným namietané porušenie práv na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V danej veci okresný súd v odseku 22. odôvodnenia svojho rozhodnutia vysvetlil dôvody, pre ktoré návrh žalobcu na vykonanie znaleckého dokazovania za účelom zistenia výšky škody považoval za neefektívny a nevhodný, ak nebol preukázaný samotný základ nároku na náhradu škody.

36. Podľa postupu v konaní pred súdom prvej inštancie bola žalobcovi i žalovanému poskytnutá rovnaká možnosť na uplatňovanie ich práv a právom chránených záujmov, mali vytvorenú rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy a zároveň vylučujúcu mať možnosť podstatnej výhody voči protistrane. Žalobca i žalovaný ako sporové strany mali rovnaké procesné práva a povinnosti, ktoré uplatňovali a plnili za rovnakých procesných podmienok bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej zo sporových strán. Dokazovanie pred okresným súdom bolo riadne vykonané. Žalobcovi procesným postupom okresného súdu nebola znemožnená realizácia jemu patriacich procesných oprávnení a ani neboli marené možnosti jeho aktívnej účasti na konaní. Vadou konania je len taký závadný procesný postup, ktorým sa sporovej strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej procesnoprávny predpis priznáva, za

účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov, k čomu postupom okresného súdu vo vzťahu k žalobcovi nedošlo.

37. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Vo všeobecnosti právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval. Ani jedna z uvedených situácií však podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci nenastala.

38. Pre spôsob vedenia konania, dokazovania pred okresným súdom boli podstatné tvrdenia žalobcu a žalovaného v spojení s Čl. 8 CSP, podľa ktorého strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Je nepochybné, že s povinnosťou tvrdenia je spojená aj dôkazná povinnosť. Žalobca sa podanou žalobou domáhal nároku na náhradu škody spôsobenú prevádzkovou činnosťou žalovaného, ktorého zodpovednosť je nepochybne daná. Žalobca tvrdil, že preukázal zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, oproti čomu žalovaný namietal s poukazom na prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka s tým, že si plní povinnosti v zmysle zákona o energetike a príslušných noriem, vykonáva preventívne prehliadky. Žalovaný rozporoval vznik škody a príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody. Práve pre skutkové posúdenie (ne)dôvodnosti žalobou uplatneného nároku na zaplatenie sumy 390,60 Eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody, bolo pred okresným súdom vykonané dokazovanie. Krajský súd v súvislosti s vykonaným dokazovaním poukazuje na skutkové zistenia a právne závery okresného súdu, s ktorými súhlasí.

39. Je potrebné v zhode so záverom okresného súdu vyjadriť, že medzi stranami nebolo sporné, že dňa 16.02.2013 došlo v obci Klokočov, časť Klin - Hlavice u Holazov k poruche transformátora.

40. Sporným zostalo v odvolacom konaní posúdenie, či v dôsledku poruchy transformátora došlo ku škodám na majetku obce a v akej výške, teda či došlo ku vzniku zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu.

41. V súvislosti s odvolacím dôvodom nesprávneho právneho posúdenia nároku žalobcu na náhradu škody krajský súd v zhode s okresným súdom poukazuje na ust. § 420a Občianskeho zákonníka a z neho vyplývajúce zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu vyvolanú prevádzkovou činnosťou tak, ako ich správne okresný súd vyjadril v odseku 13. napadnutého rozhodnutia, a to a) existencia udalosti vyvolanej prevádzkovou činnosťou, b) spôsobenie škody a c) príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Základným predpokladom zodpovednosti za škodu podľa § 420a Občianskeho zákonníka nie je protiprávny úkon, ale určitá škodová udalosť, ktorá bola príčinou vzniku škody a ktorá bola vyvolaná prevádzkovou činnosťou, teda jej nepriaznivými vplyvmi na okolie. Prevádzkovou činnosťou v zmysle § 420a ods. 2 Občianskeho zákonníka je akákoľvek činnosť súvisiaca s činnosťou danej osoby, ktorá je súčasťou jej prevádzky a faktickej činnosti. Predpokladom zodpovednosti v zmysle § 420a Občianskeho zákonníka nie je zavinenie osoby zodpovednej za škodu, pretože ide o objektívnu zodpovednosť. Poškodený pri uplatňovaní svojho nároku nemusí dokazovať porušenie konkrétnej povinnosti na strane prevádzkovateľa, ale len to, že škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzkovej činnosti. Príčinou vzniku škody je každé konanie alebo opomenutie, bez ktorého by škoda nenastala tak, ako k nej došlo, prípadne v takom rozsahu. Príčinná súvislosť je daná, ak je doložené, že nebyť určitých pochybení, ku škode tak ako vznikla, by nedošlo. Všeobecne platí, že ak existuje vo vzťahu ku škode niekoľko relevantných príčin, je potrebné vyhodnotiť ich vplyv a odstraňovanie vo vzťahu k následku (škode). Zároveň je potrebné preukázať to, že ku škode (teda úbytku v majetkovej sfére poškodeného) došlo. Uvedené zákonné predpoklady musia byť splnené kumulatívne.

42. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané a v odvolacom konaní nebola vyvolaná spornosť ohľadne splnenia prvého predpokladu, a to existencie udalosti (škodovej) vyvolanej prevádzkovou činnosťou, keď zo záverov znaleckých posudkov (i keď v iných sporových veciach) Ing. I. a Ing. N. R., C., že príčinou poruchy transformátora v Obci Klokočov bolo preťaženie transformátora, ktoré by pri zodpovednom a kvalitnom výkone preventívnej údržby a vykonaní úradných skúšok žalovaným, tento mohol zistiť a tejto predísť, t.j. vznik poruchy eliminovať.

43. K druhému zákonnému predpokladu, a to spôsobenej škody odvolací súd uvádza, že čo sa týka pojmu škody, je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia úpravy ust. § 420 Občianskeho zákonníka, kedy je zrejmé, že škodu vo všeobecnosti je potrebné chápať ako ujmu, ktorá nastala a) v majetkovej sfére poškodeného, b) je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a c) je napravitel'ná

poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Pre posúdenie predmetnej právnej veci bolo významné, že škoda ako predpoklad vzniku zodpovednosti žalovaného je daná vtedy, ak vznikla v príčinnej súvislosti s prevádzkovou činnosťou žalovaného. Príčinná súvislosť ako tretí zákonný predpoklad podľa judikatúry k všeobecnému ustanoveniu § 420 Občianskeho zákonníka je daná vtedy, ak protiprávne konanie a vznik škody sú v logickom slede, teda, ak v danom prípade škodová udalosť majúca pôvod v prevádzke žalovaného bola príčinou a vznik škody následkom tejto príčiny. Vzťah príčiny a následku musí byť bezprostredný (priamy). Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Právnym posúdením je vymedzenie medzi ujmu (ako následkom) a skutočnosťou (príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná.

44. Pokiaľ žalobca existenciu zákonných predpokladov, a to spôsobená škoda a príčinná súvislosť odvodzoval od obsahu Potvrdenia C. C. zo dňa 19.02.2013 (č.l. 9), na ktorý poukazoval aj v odvolaní, z ktorého vyplývalo, že „...„dňa 16.02.2013 došlo v Obci Klokočov, časť obce Klin, smer R. do C., R. k poruche na stožiar transformátora, čím vznikla škoda na verejnom osvetlení od transformátora smerom na Hlavice. Čím sa poškodil rozvádzač v sume 300 eur, žiarivky v počte 20 ks v hodnote 4,30 eur/za kus a štartéry v počte 20 kusov v hodnote 0,23 eur/ks“, tak pravdivosť obsahu tohto dôkazu bola vyvrátená samotnou výpoveďou svedka p. C. do Zápisnice o pojednávaní zo dňa 18.05.2021 (č.l. 275-277 spisu). Svedok p. C. po zákonom poučení svedka vo vzťahu k škodovej udalosti uviedol, že „Niečo som počul, ale nebol prítomný pri tej udalosti“ a ďalej, že „...Počul som, že tam nastala nejaká porucha v oblasti, v časti Klokočov Klin“. K predloženému Potvrdeniu zo dňa 19.02.2013 svedok uviedol, že si toto nepamätá a potvrdil, že podpis je jeho. Svedok p. C. ďalej uviedol, že „...„potvrdenie vyhotovil obecný úrad, on ho potvrdil, ale nepamätá si, či skutočne to bolo takto, čo je tam napísané“. Svedok uviedol aj to, že „nevykonával žiadnu ohliadku veci, nebol ani tam, kde sa mala stať porucha“. Svedok C. C. vo svojej výpovedi tak nepotvrdil pravdivosť údajov nachádzajúcich sa v Potvrdení zo dňa 19.02.2013. Za stavu, že pravdivosť obsahu listiny, podpísanej súkromnou osobou, podnikateľom, nebola svedkom potvrdená, naopak údaje v nej boli spochybnené, potom tento dôkaz nemal relevantnú výpovednú hodnotu. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že pokiaľ sporová strana uplatňuje nárok, ktorý preukazuje súkromnou listinou, ktorej hodnovernosť je spochybnená, tak je táto sporová strana, ktorá tento nárok uplatňuje, povinná preukázať hodnovernosť tejto listiny, k čomu zo strany žalobcu nedošlo. Dôkazné bremeno preukázať kumulatívne splnenie zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu bolo na žalobcovi, ktorý ho neunesol. Dôkazy zo strany žalobcu nepostačovali tak, ako správne uzavrel okresný súd, pre záver o existencii príčinnej súvislosti medzi tvrdením žalobcu o škode na jeho veciach a objektívnou zodpovednosťou žalovaného.

45. V súvislosti s odvolacím dôvodom žalobcu o nevykonaní znaleckého dokazovania na otázku určenia výšky škody krajský súd uvádza, že v podstate znalecké dokazovanie má vstúpiť do súdneho konania až vtedy, keď sa zhromaždia potrebné skutkové okolnosti, sú zrejmé skutkové závery a možno v určitom štádiu aj právne, a len pokiaľ nemožno odborne zodpovedať na všetky otázky, tak je namieste nariadiť znalecké dokazovanie. Aj podľa ust. § 206 CSP, ktorý postup predchádza ust. § 207 CSP, ak je potrebné posudzovať skutočnosti, na ktoré treba odborné znalosti, tak až potom je možné pristúpiť k nariadeniu znaleckého dokazovania. Krajský súd v zhode s názorom a postupom okresného súdu uvádza, že ani v tomto smere nebol relevantný odvolací dôvod žalobcu, pretože najskôr museli byť v rámci dôkaznej povinnosti žalobcu preukázané predpoklady týkajúce sa príčinnej súvislosti a spôsobenej škody, k čomu nedošlo, a preto ani nemohlo nastúpiť znalecké dokazovanie (v otázke výšky škody), ktorého účelom je odborne zodpovedať na preukázané skutočnosti. Je predsa nepochybné, že znaleckým dokazovaním by bolo možné posudzovať žalobcom tvrdenú výšku škody v len v tom prípade, ak by bolo preukázané, že v príčinnej súvislosti s prevádzkou činnosťou žalovaného škoda skutočne v majetkovej sfére žalobcu nastala a až za tohto stavu by mohol znalec odborne posúdiť výšku tejto škody.

46. Krajský súd tak v zhode so záverom okresného súdu konštatuje, že nebolo preukázané kumulatívne splnenie zákonných predpokladov pre uplatnený žalobcov nárok, a to na náhradu škody, a preto, pokiaľ okresný súd žalobu zamietol, tak jeho rozhodnutie bolo vecne správne a krajským súdom potvrdené podľa ust. § 387 ods. 1 v spojení s ust. § 387 ods. 2 CSP.

47. Nebolo zistené nedostatočné posúdenie skutkového stavu, ani nesprávne právne zhodnotenie, pretože okresný súd na úplne zistený skutkový stav aplikoval správny právny predpis, a to jednotlivé zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka v spojení s rozhodnými ustanoveniami Zákona o energetike tak, ako sú citované v odôvodnení rozhodnutia okresného súdu, na ktoré krajský súd

poukazuje. Osobitne výrok o trovách konania pred okresným súdom odvolaním žalobcu nebol napadnutý, avšak ako výrok závislý od výroku vo veci samej bol rovnako potvrdený ako vecne správny.

48. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca so svojim odvolaním neúspešný, preto krajský súd rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne

posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.